

[Gustav Pedersen.]

midlet. Man skal have befolkningen til at tro, at under statsindgreb og offentlige institutioner vokser der administration frem på en så unormal måde, at det efterhånden er det, der knuger befolkningen økonomisk. Så slynger man et tal ud, regner med, at det bliver siddende, og så vokser mistilliden til alt, hvad der hedder offentligt styre.

Nu har jeg for en gangs skyld taget mig sammen og prøvet på at analysere dette tal. (Munterhed). Ja, jeg kan ikke se, der er noget morsomt i, at man ikke, hvert øjeblik det ærede medlem hr. Viggo Starcke fremsætter en påstand, går i gang med en omfattende undersøgelse; den lattermilde hr. Sønderup gør det i hvert fald ikke. I Københavns kommune er der efter 1939 ansat 7 480 flere, end der var, da man begyndte. 7 480, det er ikke 9 000, det er 1 600 mindre, men det gør selvfølgelig ingenting, man tager et rundt tal noget fra det, der er det virkelige, og så regner man med, at det bliver stående. Men af disse 7 480 er kun 3 504 tjenestemænd; det vil altså sige, at resten er løsarbejdere, beskæftigede ved de mange arbejdsfunktioner; Københavns kommune har, og af de 3 504 er 478 embedsmænd i dette ords egentlige forstand. Der er altså en forøgelse på 478 embedsmænd i Københavns kommune i alle disse år. Mellem disse embedsmænd er der adskillige tekniske embedsmænd, der intet har med administration, men med produktion at gøre. Men det får altså det ærede medlem hr. Viggo Starcke til en forøgelse på 9 000 embedsmænd. Af de tjenestemænd, der har været ansat i et antal af 3 500, er over 2 000 tjenestemænd, som overhovedet intet har med administration at gøre. Men i befolkningen skal man tro, at embedsmændenes antal vokser og vokser i et sådant tempo, at det er ved at ødelægge befolkningen. Det var meningen med det, og så gør det ikke så meget, hvilke midler der bringes i anvendelse, hvilken form man agiterer på.

Jeg har taget dette tilfældigt valgte eksempel for at vise retsforbundets fremgangsmåde i agitationen. Det er jo ikke alene i dette forhold man anvender tal på en sådan måde, at det intet har med de faktiske forhold at gøre; det er ikke alene i forbindelse med embedsmænd og tjenestemænd, det er i enhver sag, som retsforbundet beskæftiger sig med, at de i kraft af deres ansvarsløshed i virkeligheden kan sige, hvad der passer dem, og regne med, at selv om en del bliver påtalt, selv om en del urigtigheder bliver påvist, står der alligevel tilbage så meget, at det kan så den fornødne gift i befolkningen.

Det har de hidtil kunnet vokse et stykke på, få en del tilhængere på. Vi kunne jo sådan set se med sindsro på det, fordi det i første række er fra venstre og det konservative folkeparti, måske i nogen grad fra de radikale, at de henter deres stemmer; men det ville være naturligt, om man i hvert fald fik det minimum af renhed i det offentlige liv, at der en gang imellem blev gjort opmærksom på, hvilke midler et parti som retsforbundet tillader sig at anvende i offentlig propaganda, og til belysning heraf synes jeg, at det ærede medlem hr. Viggo Starckes udtalelse er tilstrækkelig tydelig.

Det ærede medlem hr. Anker Lau, som vel antagelig tager sig af det, man betragter som det grovere arbejde indenfor venstres propaganda overfor byerhvervene, talte noget om, at regeringen havde svigtet sine løfter vedrørende frigørelse for restriktioner. Jeg synes egentlig, at der skal et temmelig stort mod til netop for en repræsentant for partiet venstre at tale om svigtede løfter. Det var jo partiet venstre, der allerede i 1945 fortalte, at efter en meget kort overgangsperiode skulle alle restriktioner og alle statsindgreb forsvinde. Venstre havde selv en 2-årig periode, hvori restriktionerne blev ved at vokse. Venstre har så sent som for et par dage siden stemt for omfattende bemyndigelseslove til regeringen. Jeg kan dårligt tænke mig, at det udelukkende er, fordi man gerne vil have en socialdemokratisk regering, at man har stemt for disse love; man må vel anse dem for at være nødvendige. Men hvor er så påstanden henne om, at det er regeringen, der har svigtet løfter med hensyn til at afskaffe restriktionerne? Vi har ikke under valgkampen givet løfter i så henseende; vi har sagt, og vi har gentaget det her, at vi kun ønsker at opretholde de statsindgreb, der er nødvendige. Foreløbig har partiet venstre ansat praktisk talt ligeså mange indgreb, i hvert fald af de afgørende, for nødvendige som vi, til trods for at det er venstre, der har lovet erhvervslivet, at restriktionerne skulle afskaffes. Jeg tror, at det ærede medlem hr. Anker Lau, uanset hvor hårdt et arbejde han er kommet på, skulle være en kende mere forsigtig med at tale om brudte løfter.

Det ærede medlem omtalte så, at børsen havde hejst frihedsfanen, og detailhandlerne stod bag. Men er det ærede medlem nr. Anker Lau nu helt sikker på, at man trækker i samme reb på børsen og hos detailhandlerne? Det er jo ikke helt ualmindeligt, at detailhandlerne beklager sig over, at de konkurrencemæssigt bliver ødelagt af de mange kædeforretninger, der dukker frem i den ene